

Sygnatura akt **VIII Gz 288/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila (sprawozdawca)

po rozpoznaniu 26 listopada 2018 roku w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym A. K. jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

na skutek zażalenia upadłej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 18 kwietnia 2018 roku, sygn. akt XII GUp 13/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2018 r. (sygn. akt XII GUp 13/17, zaż. 19/18) Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił zażalenie upadłej wniesione 1 marca 2018 r. na postanowienie z dnia 5 lutego 2018 r. w przedmiocie umorzenia postępowania upadłościowego.

Postanowienie o odrzuceniu zażalenia opierało się na treści art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 229 w zw. z art. 491² ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 2344 z późn. zm.; dalej: pr. upadł). Sąd uznał, że wniesione przez upadłą zażalenie zawierało brak fiskalny i formalny, wobec czego zarządzeniem z dnia 12 marca 2018 r. (k. 328), doręczonym dnia 3 kwietnia 2018 r., A. K. została wezwana do ich usunięcia, m.in. przez złożenie drugiego odpisu zażalenia wraz z załącznikami, w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Termin na usunięcie ww. braków upływał z dniem 10 kwietnia 2018 r. Upadła w terminie uiściła opłatę od zażalenia i złożyła jego odpis, jednak w załączeniu do tego odpisu nie znajdował się jeden z wymienionych w zażaleniu załączników (odpis zupełny księgi wieczystej dla nieruchomości przy ul. (...) w S.). Sąd uznał zatem, że upadła nie uzupełniła braków formalnych środka zaskarżenia, któremu w związku z tym nie można było nadać biegu. W tych okolicznościach wydał zaskarżone orzeczenie.

Postanowienie zaskarżyła upadła, wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, że już pierwotnie złożyła dwa odpisy zażalenia, więc niezrozumiałe jest, dlaczego miała przedkładać trzeci egzemplarz zażalenia. Niemniej wykonała zobowiązanie i wniosła kolejny odpis zażalenia. Jej zdaniem w sytuacji, gdy brakowało jedynie załącznika zażalenia w postaci wydruku z księgi wieczystej, Sąd pierwszej instancji powinien był ją wezwać do uzupełnienia tego braku. Niewykluczone, że załącznik ten zaginął już po dostarczeniu go do sądu. Ponadto

nie powinno podlegać dowodzeniu coś, co jest w świetle art. 228 k.p.c. powszechnie znane. Zarazem upadła wyjaśniła, że wezwanie do uzupełnienia braków zażalenia było nieprecyzyjne i nie może wywoływać dla niej negatywnych skutków.

Odpowiedź na zażalenie upadłej złożył wierzyciel W. S., wnosząc o odrzucenie środka zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie nie budziło wątpliwości, że zażalenie pozwanej z dnia 1 marca 2018 r. było obarczone brakami, które uniemożliwiały nadanie mu dalszego biegu i stosownie do odpowiednio stosowanego art. 370 k.p.c. były one podstawą jego odrzucenia po wyczerpaniu trybu konwalidacyjnego przewidzianego art. 130 k.p.c. Mianowicie upadła nie przedłożyła jednego kompletnego odpisu zażalenia, tzn. takiego którego elementem byłyby wszystkie wymienione w nim załączniki.

Z lektury uzasadnienia obecnie rozpoznawanego zażalenia wynika, że upadła mylnie utożsamia pojęcie „egzemplarza” z „odpsem”. W niniejszej sprawie zażalenie z dnia 1 marca 2018 r. należało złożyć w trzech egzemplarzach, tzn. upadła była zobligowana wnieść oryginał zażalenia (dla Sądu) oraz 2 odpisy (po jednym dla Syndyka oraz wnioskodawcy). W tym miejscu przypomnieć należy, że zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego „należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom”. Upadła natomiast wraz z zażaleniem złożyła tylko jeden jego odpis wraz z załącznikami (znajdujący się nadal w kopercie, w której zażalenie to zostało wniesione - k. 327). Odpis o którym mowa jest kompletny, tzn. posiada wszystkie wymienione w zażaleniu załączniki.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy znaczenie miało, że podstawą odrzucenia zażalenia był wyłącznie jeden brak formalny, którego upadła nie uzupełniła. Skarżąca nie złożyła „drugiego odpisu zażalenia wraz z załącznikami”, do czego została zobowiązana zarządzeniem z dnia 12 marca 2018 r. (k. 328) - w terminie 7 dni - pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wezwanie zostało doręczone 3 kwietnia 2018 r. (k. 329), a zatem termin na usunięcie braku upływał z dniem 10 kwietnia 2018 r. W terminie tym upadła przesłała pismo z dnia 9 kwietnia 2018 r. zatytułowane „uzupełnienie braków formalnych...” (k. 334) w 3 egzemplarzach, załączając dowód uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia oraz „odpis zażalenia wraz z załącznikami”. Złożony przez upadłą wówczas odpis zażalenia z dnia 1 marca 2018 r. znajduje się w aktach (gdyż nie podlegał wszyciu do nich). Stwierdzić przy tym należy, że wśród załączonych do niego dokumentów i wymienionych przez upadłą jako załącznik zażalenia nie ma odpisu zupełnego księgi wieczystej ani dokumentu, który w rzeczywistości został załączony do zażalenia (wydruk z elektronicznej księgi wieczystej).

Brak jest podstaw do uznania, aby doszło do sytuacji, w której – jak sugeruje upadła – „któryś z dokumentów został zagubiony w sądzie. Rzeczywiście egzemplarz zażalenia wpięty do akt był rozszywany o czym świadczą ślady ponownych zszyć. Było to konieczne dla prawidłowego załączenia go (wpięcia) do akt sprawy.

Nie można jednak podzielić stanowiska upadłej, że wniosła do Sądu zażalenie w trzech egzemplarzach (zażalenie wraz z dwoma odpisami). Okoliczności tej nie wykazała, a z treści samego zażalenia takiego wniosku wyprowadzić nie sposób. Z zażalenia wynika, że jego załącznikiem jest „odpis pisma wraz z załącznikami”, a nie dwa odpisy pisma, czy odpisy pisma. Posłużenie się liczbą pojedynczą w odniesieniu do rodzaju pisma stanowiącego załącznik nr 1 wskazuje, że załączono jego jeden egzemplarz.

Sąd Okręgowy opierając się na dostępnym w aktach materiale oraz mając na uwadze redakcję zażalenia nie podzielił argumentacji upadłej co do zagubienia dokumentu przez pracowników Sądu nadając jej walor swoistej spekulacji.

Dostrzec przy tym należy, że odpis zażalenia, który został przez upadłą złożony 10 kwietnia 2018 r. znajduje się na końcu tomu II akt – luzem, gdyż nie podlega wszyciu do nich (jest opatrzony prezentatą wskazującą datę złożenia). Wbrew twierdzeniom upadłej odpis ten nie nosi żadnych śladów rozszywania i ponownego zszywania (brak przedziurawień innych niż te, w których znajdują się zszywki). Co więcej, badanie tego odpisu prowadzi do wniosku,

że upadła po prostu nie załączyła do niego jednego z załączników wymienionych w zażaleniu. Należy zwrócić przy tym uwagę, że zsyte są osobno odpisy zażalenia i osobno wszystkie jego załączniki. Stąd wysnuć należy wniosek, że gdyby rzeczony brakujący załącznik został przez upadłą złożony 10 kwietnia 2018 r., to byłby zsyty wraz z pozostałymi załącznikami.

Nie sposób podzielić argumentacji upadłej, że Sąd pierwszej instancji był zobligowany wezwać ją do ponownego uzupełnienia braków formalnych poprzez żądanie złożenia brakującego załącznika do odpisu zażalenia. Upadła została wezwana do uzupełnienia braku formalnego zażalenia poprzez złożenie „drugiego odpisu zażalenia wraz z załącznikami”, a zatem już na podstawie tego zarządzenia była zobowiązana do wniesienia zarówno jednego odpisu samego zażalenia, jak i odpisów wszystkich jego załączników (jeden odpis zażalenia z odpisem załączników upadła wniosła bowiem wraz z zażaleniem i, jak wspomniano, odpis ten nadal znajduje się w aktach – w kopercie, w której został złożony). Brzmienie wystosowanego do upadłej zobowiązania, wbrew jej twierdzeniom, było jednoznaczne i nie sposób było zrozumieć go w inny sposób aniżeli przyjęty przez Sąd pierwszej instancji.

Wbrew zapatrywaniom upadłej nie można podzielić jej stanowiska, że wydruk z księgi wieczystej nie może stanowić dowodu. Twierdzenia w tym zakresie pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia zażalenia, lecz wskazać należy, że w polskim procesie cywilnym występuje zasada otwartego systemu dowodów, co oznacza, że dowodem może być wszystko, o ile ustawa tego nie wyłącza. Również kopie, czy wydruki dokumentów mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym, co wynika jednoznacznie z art. 243¹ oraz art. 308 k.p.c. Zarazem nie sposób zgodzić się z tym, że treść księgi wieczystej nie wymaga udowodnienia w świetle art. 228 k.p.c. Argumentacja upadłej jest o tyle chybiona, że dla oceny trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego bez znaczenia pozostaje przydatność dla sprawy dokumentu przywoływanego jako załącznik pisma procesowego. Przewodniczący dokonuje bowiem badania kompletności (weryfikacji formalnej) pisma, bez oceny ich znaczenia, czy przydatności dla sprawy. Jeśli w procesie formalnej weryfikacji pisma stwierdzi, że występuje brak dokumentu przywołanego w piśmie jako jego załącznik, to zobowiązany jest wezwać do usunięcia owego braku. To upadła redagując pismo procesowe wskazała w nim jako jego załącznik określony dokument i stanowiska tego nie zmodyfikowała także na etapie postępowania wywołanego wezwaniem do usunięcia braków formalnych zażalenia.

Odnosnie ostatniego z przytaczanych przez upadłą argumentów należy uznać, że nie było istotne, że zamiast „odpisu zupełnego” (jak to upadła wskazała w wykazie załączników do zażalenia) do środka zaskarżenia był załączony kompletny wydruk z teleinformatycznego systemu ksiąg wieczystych. Faktem jest, że do zażalenia upadła załączyła właśnie kompletny wydruk, nie zaś „zupełny odpis”, ale mając na uwadze – akcentowany obecnie przez upadłą fakt wypowiedzenia pełnomocnictwa procesowego i występowania już wówczas bez pełnomocnika – należało uznać za oczywiste, że upadła miała na myśli nie „zupełny odpis”, ale właśnie kompletny wydruk treści księgi wieczystej, dostępnej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Była to oczywista omyłka w nazewnictwie załącznika. Jednocześnie nadmienić należy, że ocena, czy dany załącznik (dowód) ma charakter przypisywany mu przez stronę należy do sądu, który przeprowadza zgłoszony dowód w sposób adekwatny dla jego rodzaju.

W konstatacji należało stwierdzić, że Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy uznał, że upadła nie uzupełniła braków formalnych zażalenia z dnia 1 marca 2018 r. w zakreślonym jej terminie, przez co zaktualizowała się przesłanka odrzucenia tego zażalenia na podstawie art. 370 w zw. art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 229 w zw. z art. 491² pr. upadł. Nie można było nadać zażaleniu dalszego biegu, bowiem nie sposób było doręczyć jego odpisu podmiotom, które biorą udział w sprawie i mają prawo do ustosunkowania się do treści środka zaskarżenia.

Mając na względzie powyższe okoliczności zażalenie należało oddalić opierając się na regulacji art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 229 w zw. z art. 491² pr. upadł.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Rafał Lila

Sygn. akt VIII Gz 288/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....